

Vagányok útja, éjszaka

[2012. december]

Kinn már egész sötét van,
az is lehet, hogy éjszaka,
s egy sikátorban az éj szaga
lapul a falnál egymaga

És berobban mind a három
vakító fogú aligátor

Ez a vagányok útja este,
ha a szemafor pirosra váltott,
ők mennek át a tiltott sávon
a gyérré fésült forgalomban
beindulva és hangosan

Kedvez nekik a vakszerencse,
lebujok sötét népe rendre
elējük járul, zsetont árul,
beszél egy-két rossz éjszakáról

A sötétség elővarázsolja őket,
a villogó fényben törtetőket

Rövidre nyírt haj,
egyiknek tetkó a vállán,
füstcsík utánuk kinn a sztrádán,
ne nagyon firtasd, ha erre járnál...

A parkolódíj kilenc hetven,
s ha mellettük kötnél ki a szteppben,
ne folytatást várj, szép szerelmem,
bár elismerem:
unalmas lehet végzet ellen
egy zsaru eszével élni ketten –

szembekötödsdi a végtelennel

Az éjszaka elővarázsolja őket,
a vibráló fényben törtetőket

Nem ők mennek el gyógyszerésznek,
praxisuk nem a gyógyszerészhez,
szemmel tartanak minden tétet,
naná, naponta fogy a készlet,
és ha kész lett:
mögöttük már a szél zenélhet.
Tesznek rá és tesznek érte –
beváltják forró szélzenére

Ez a vagányok útja este,
ha a szemafor pirosra váltott,
ők mennek át a tiltott sávon
a gyérré pofozott forgalomban
jól fészülten és hangosan

Az éjszaka elővarázsolja őket,
a villogó fényben törtetőket

A fuvardíj ára mára zsebben,
elosztják, ne félj, egy az egyben,
nem országalma
amiért sorba állnak,
légy vidám, mert a sarkon várnak,
arcukon kimért ragtapasz,
rágógumijuk márkája ugyanaz

Kint még mindig sötét van, és
ki tudja, meddig éjszaka,
neonfényben az éj szaga
virraszt egy sarkon egymaga

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Jánk Károly

Látó Szépirodalmi Folyóirat